

27 lutego 1928 r.

B65d 55/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6728.

Kl. 81 c 16.

Jean Baptiste Perrin
(Paryż, Francja)
Jules Albert Paquier
(Paryż, Francja).

Plomba nienaruszalna.

Zgłoszono 28 października 1925 r.

Udzielono 13 stycznia 1927 r.

Pierwszeństwo: 29 października 1924 r. (Francja).

Wynalazek niniejszy dotyczy plomby nienaruszalnej, służącej do pieczętowania paczek, zawiązanych zapomocą sznurka, jak np. pocztowe sakwy służbowe.

Plomba ta odlana lub wytłoczona, składająca się z jednej lub kilku części, ma kształt zwykły guzika płaskiego i na obwodzie posiada gniazdo pierścieniowe, w które można umieścić i zamocować jeden z końców sznurka. W celu nałożenia plomby wystarczy umieścić w gnieździe drugi koniec sznurka lub też oba końce, zależnie od potrzeby, i zacisnąć stopniowo zapomocą odpowiednich kleszczy obie krawędzie gniazda.

W ten sposób sznurek zamocowany jest

dokładnie i plomby nie można zdjąć zapomocą obrotu sznurka w gnieździe lub przeciągnąć go między krawędziami gniazda rzeczzonego. Wreszcie zamocowanie sznurka jest tego rodzaju, iż wysiłki wywierane przez niego na plombę skierowane są włąb gniazda i stycznie względem części środkowej plomby.

Wszelkiego rodzaju próba włamania pozostawia dający się z łatwością zauważyć ślad i plomba ta przeciwstawia się wszelkim wysiłkom, jakie mogą się zdarzyć.

Poza swą skutecznością plomba ta odznacza się niską ceną i łatwością z jaką daje się nałożyć. Można ją zaopatrzyć w otwór środkowy, w który podczas nakłada-

nia wchodzi czop dolnej szczęki kleszczy: dzięki temu plomba ta zajmuje położenie ściśle współśrodkowe, i zaciskanie obu krawędzi gniazda uskutecznia się prawidłowo w warunkach ściśle wskazanych.

Jedną z form wykonania wynalazku uwidocznił tytułem przykładu na załączonym przy niniejszym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia plombę w perspektywie, fig. 2, 3, 4 i 5 — w przekroju w kilku różnych kolejnych stadiach, przyczem fig. 2 przedstawia plombę w postaci, w jakiej jest ona odlana, fig. 3 — w jakiej jest sprzedawana, fig. 4 — w stadium nakładania, fig. 5 — po zupełnem nałożeniu i wreszcie fig. 6 pokazuje kleszcze, służące do zaciskania plomby. Plombę tworzy pewnego rodzaju krążek 1, mający kształt guzika odlanego lub wytłoczonego z jednej lub kilku części i zaopatrzonego w otwór środkowy 2. Obwód tego krążka zaopatruje się w gniazdo pierścieniowe 3, którego krawędź wewnętrzna 4 wysięga do góry. Obwód krążka 1 w jednym miejscu jest zgrubiony, tworząc nadlew 5, mający wycięcie 6 odkryte zboku i zakończone od wewnątrz małym wydrążeniem. Zboku tego nadlewu 5 znajduje się drugi nadlew pełny 8. Plomba, opuszczając odlewnie w kształcie uwidocznionym na fig. 2 posiada krawędź 4 skierowaną pionowo zapomocą prasy. Krawędź tę 4 zagina się lekko nad gniazdem 3, jak to wskazuje fig. 3. Jeden z końców sznurka 9 wprowadza się w wycięcie w nadlewie 5 i po przejściu przez wydrążenie 7 robi supełek, który umieszcza się w wydrążeniu 7. W tym stanie plomby są sprzedawane.

Przy pieczętowaniu paczek należy je uprzednio zawiązać sznurkiem a następnie ująć koniec wolny sznurka i umieścić go w gnieździe 3 naokoło krawędzi okrągłej 4. Oba końce sznurka 9' i 9" wiodące od salkwy, po wyjściu z gniazda 3, którego bok zewnętrzny 10 może być w tym miejscu usunięty, opuszcza się nadół między oba

nadlewy 5 i 8. Zapomocą kleszczy w rodzaju uwidocznionych na fig. 6 i opisanych poniżej szczegółowo, zaciska się stopniowo na sznurek 9 krawędź wewnętrzną 4 (fig. 4), następnie zaś i zewnętrzną 10 (fig. 5). Metal się płaszczy, przyciskając mocno drut do dna gniazda. Ponadto, pod wpływem zaciskania obu nadlewów 5 i 8, zbliżają się one ku sobie i zaciskają ze swej strony końce sznurka przy wyjściu ich z plomby. W ten sposób osiąga się zamknięcie bardzo mocne nawet bez potrzeby zawiązywania sznurka.

Matryca, służąca do zaciskania plomby składa się z części dolnej 11, zaopatrzonej w gniazdo 12, które ze swej strony posiada zagłębienie 13, odpowiadające miejscom, w których się znajdują nadlewy 5 i 8. Pośrodku część dolna posiada czop 14 w kształcie stożka ściętego, zaopatrzonego w wydrążenie 15. Część górna 16 matrycy na kształt uwidoczniony na fig. 6 i zaopatrzona jest w krawędź okrągłą 17 i zagłębienia pierścieniowe odpowiednio obliczone do stopniowego zaginania krawędzi 4 i 10 plomby. Część ta posiada otwór 18 naprzeciwko wydrążenia 15 w czopie 14. Obie te części umieszcza się między szczękami 19 i 20 kleszczy; szczękę 19 zaopatruje się w trzpień 21, który przechodząc przez otwór 18 zagłębia się w wydrążenie 15.

Aby plombę zacisnąć wystarczy ją położyć na część dolną 11 matrycy w ten sposób, aby czop 14 wszedł w otwór środkowy 2 plomby, i następnie zamykać stopniowo kleszcze. Wskutek tego trzpień 21 wejdzie w wydrążenie 15 i boki 4 i 10 zacisną się stopniowo w sposób wskazany powyżej. Dzięki czopowi 14 plomba zajmuje na części dolnej matrycy położenie ściśle współśrodkowe, dzięki zaś jego kształtowi stożkowemu daje się łatwo zdjąć z matrycy pomimo spłaszczenia się metalu. Wprowadzeniem trzpienia 21 w wydrążenie 15 osiąga

się na początku zaciskania odpowiednie nakierowanie matrycy górnej względem matrycy dolnej.

Rozumie się, że sposób wykonania, opisany powyżej i uwidoczniiony na rysunku, przytoczony jedynie tytułem przykładu, i możnaby wprowadzić wiele zmian w szczegółach nie wychodząc poza ramy wynalazku. Możnaby np. usunąć wycięcie 6 i wydrążenie 7; natenczas do nałożenia plomby wystarczyłoby oba końce sznurka umieścić jednocześnie w gnieździe i zacisnąć je w sposób wskazany powyżej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Plomba nienaruszalna do przesyłek zawiazanych zapomocą sznurka, jak np. służbowe sakwy pocztowe, znamienna tem, że jest utworzona z krążka płaskiego, zaopatrzonego w gniazdo pierścieniowe, w którym umieszcza się jeden lub oba końce drutu, poczem krawędzie gniazda zaciska się stopniowo na drucie zapomocą matrycy odpowiedniej.

2. Plomba według zastrz. 1, znamienna tem, że krążek zaopatrzony jest w otwór środkowy, którym nakłada się na czop matrycy, co zapewnia mu położenie współśrodkowe z tą ostatnią.

3. Plomba według zastrz. 2, znamienna tem, że krążek na dolnej swej powierzchni posiada dwa nadlewy, w jednym z których, zaopatrzonym w wydrążenie zakończone wklęsłością, umieszcza się jeden z końców sznurka, zakończonego supełkiem, podczas gdy drugi nadlew jest maszynowy i znajduje się z boku pierwszego, wskutek czego końce sznurka, wychodzące z gniazda między dwoma nadlewami, są zaciskane zbliżającymi się, pod wpływem płaszczenia się metalu, końcami nadlewów.

4. Kleszcze do nakładania plomby, według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że składają się z części dolnej kształtu dowolnego, zaopatrzonej pośrodku w czop w kształcie stożka ściętego, na który nasadza się plombę, i który posiada wydrążenie środkowe części górnej, odpowiednio ukształtowanej i zaopatrzonej pośrodku w otwór, w który wchodzi trzpień kleszczy, przyczem ten ostatni wchodząc w otwór czopa w kształcie stożka ściętego nakierowuje odpowiednio obie szczęki kleszczy względem siebie.

Jean Baptiste Perrin.
Jules Albert Parquier.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

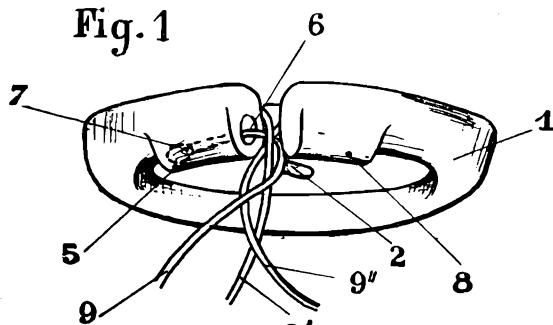

Fig. 2

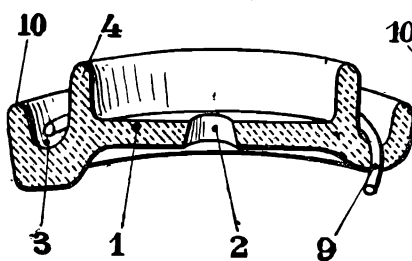

Fig. 3

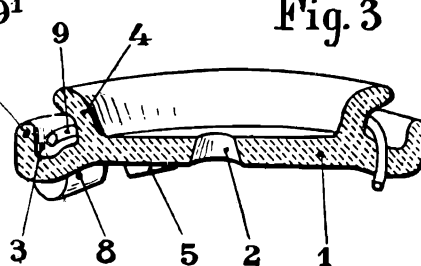

Fig. 4

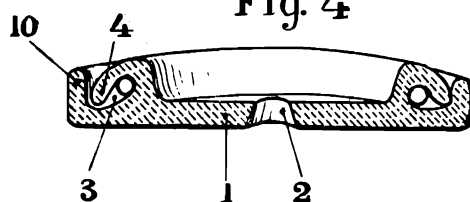

Fig. 5

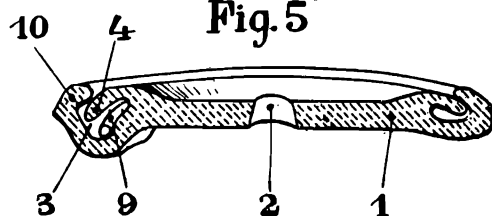

Fig. 6

